

Sondag, 8 Junie 2025

Skriflesing: Matteus 14:22-32

Tema: Oorwin vrees deur geloof

Skriflesing

Matteus 14:22-32

Jesus loop op die see

²²Net daarna het Jesus sy dissipels in die skuit laat klim om solank voor Hom uit te vaar na die oorkant toe terwyl Hy nog eers die mense huis toe laat gaan. ²³Nadat Hy die mense weggestuur het, het Hy alleen na die berg toe gegaan om te bid. Toe dit aand word, was Hy daar alleen.

²⁴Die skuit was reeds 'n paar kilometer van die kus af en is deur die golwe geteister, want die wind was van voor. ²⁵Met dagbreek die volgende môre het Hy op die see na hulle toe aangeloop gekom. ²⁶Toe sy dissipels Hom op die see sien loop, het hulle groot geskrik en gesê: "Dis 'n spook!" Van angs het hulle hard begin skreeu.

²⁷Maar Jesus het dadelik met hulle gepraat en gesê: "Wees gerus, dit is Ek. Moenie bang wees nie."

²⁸Toe sê Petrus vir Hom: "Here, as dit regtig U is, beveel my om op die water na U toe te kom."

²⁹"Kom!" sê Hy.

Petrus het uit die skuit geklim, op die water begin loop en naby Jesus gekom. ³⁰Maar toe Petrus sien hoe sterk is die wind, het hy bang geword en begin sink en uitgeroep: "Here, red my!"

³¹Dadelik het Jesus sy hand uitgesteek, hom gegryp en vir hom gesê: "Kleingelowige, waarom het jy begin twyfel?"

³²Hulle het toe in die skuit geklim, en die wind het gaan lê. Die manne in die skuit het voor Jesus gekniel en gesê: "U is waarlik die Seun van God."

PREEK

Broers en susters in onse Here Jesus Christus:

Geliefde gemeente, vandag staan ons stil by 'n bekende maar kragtige verhaal in Matteus 14:22-32. Dit is die verhaal van Jesus wat op die water loop en Petrus se dapper, maar wankelrige stap van geloof. Ons tema vandag is: "**Oorwin vrees deur geloof.**"

1. Die Agtergrond: 'n Stormagtige see en 'n goddelike plan

Matteus 14:22-23 sê:

'Net daarna het Jesus sy dissipels in die skuit laat klim om solank voor Hom uit te vaar na die oorkant toe terwyl Hy nog eers die mense huis toe laat gaan. Nadat Hy die mense weggestuur het, het Hy alleen na die berg toe gegaan om te bid. Toe dit aand word, was Hy daar alleen.'

Let op die woord "**gedwing**". Jesus het sy dissipels gedwing om in die boot te klim. Waarom sou Hy dit doen? Die skare het pas die wonderwerk van die voeding van die vyfduisend gesien. Volgens Johannes 6:15 wou die mense Jesus met geweld koning maak. Die dissipels, meegesleur deur die opgewondenheid, het dalk ook hierdie verkeerde verwagtinge gedeel. Jesus het geweet hulle verstaan Sy sending nog nie ten volle nie. Daarom het Hy hulle van die skare geskei en hulle die boot ingestuur in die storm in.

Soms, geliefdes, laat God storms in ons lewens toe nie om ons te straf nie, maar om ons te leer. Die storm was deel van Sy goddelike plan om hulle geloof te vorm. Soos 'n vaardige pottebakker was Hy besig om hulle voor te berei vir groter verantwoordelikhede.

2. Die belangrikheid van gebed: Persoonlike voorbereiding vir Sy teenwoordigheid

Terwyl die dissipels teen die storm gestry het, het Jesus die berg opgeklim om te bid. Ure het verbygegaan. Vers 25 sê:

'Met dagbreek die volgende môre het Hy op die see na hulle toe aangeloop gekom.'

Hy het vir ure gebid, moontlik van sonder tot drie-uur of later. Selfs terwyl die storm gewoed het, het Jesus gebid. Wat 'n kragtige voorbeeld vir ons!

Ons leef in 'n wêreld van voortdurende besig wees. Ons staan onder druk van werk, familie en persoonlike uitdagings. Soos Jesus, moet ons onttrek, selfs in ons storms, om die Vader in gebed te soek. Gebed is nie ons laaste uitweg nie; dit is ons lewenslyn. Dit is waar ons perspektief, krag en vrede ontvang.

3. Die Storm: Wanneer gehoorsaamheid moeilikheid bring

Die dissipels was presies waar Jesus hulle gestuur het—in die boot, besig om die meer oor te steek. Tog het die storm gekom.

Hoe waar is dit nie in ons lewens nie? Gehoorsaamheid aan God maak ons nie immuun teen probleme nie. Soms bring gehoorsaamheid ons juis in storms. Maar hierdie storms is nie daar om ons te vernietig nie—hulle is daar om ons te vorm.

Die golwe het hul klein bootjie soos 'n speelgoedballetjie rondgeslinger. Die woord "geteister" (Grieks: *basanizomenon*) dui intense pyn en angs aan. Die dissipels het met alles wat hulle gehad het gestry. Maar soms laat God toe dat ons aan die einde van ons eie krag kom sodat ons volkome op Syne kan vertrou.

4. Vrees ontmoet die Verlosser: Die bemoedigende teenwoordigheid van Jesus

Terwyl hulle gestry het, het Jesus op die water aangekom. Vers 26 sê:

'Toe sy dissipels Hom op die see sien loop, het hulle groot geskrik en gesê: "Dis 'n spook!" Van angs het hulle hard begin skreeu.'

Moeg en vreesbevange het hulle Hom as 'n spook beskou. Hul verstande, moeg van vrees en uitputting, kon nie Sy teenwoordigheid begryp nie.

Maar onmiddellik het Jesus hulle gerustig.

Vers 27:

"Maar Jesus het dadelik met hulle gepraat en gesê: "Wees gerus, dit is Ek. Moenie bang wees nie."

Sy woorde eggo deur die eeue na elke onrustige hart: **"Moenie vrees nie."** Vrees is natuurlik, maar wanneer Jesus naby is, het vrees geen mag nie. Sy teenwoordigheid verander alles.

Jesaja 43:1-2 herinner ons:

"Moenie bang wees nie, Ek verlos jou, Ek het jou op jou naam geroep, jy is Myne. As jy deur water moet gaan, is Ek by jou,"

5. Petrus se stap van geloof: Dapper maar broos

Toe kom Petrus, impulsief en passievol. Vers 28:

Toe sê Petrus vir Hom: “Here, as dit regtig U is, beveel my om op die water na U toe te kom.”

Petrus se versoek het nie gegaan oor 'n wonderwerk nie. Dit het gegaan oor oorlewing, hoop en vertroue. Hy het Jesus as sy enigste toevlug gesien. Jesus antwoord met een woord: **“Kom.”**

Soms roep God ons om uit ons gemaksones te tree. Soos Petrus, het ons die moed nodig om uit die boot te klim—uit wat veilig voel—en na Jesus te stap, selfs wanneer omstandighede onmoontlik lyk.

Stel jou die toneel voor: die gillende wind, die brekende golwe, die onstabiele water onder Petrus se voete—maar vir 'n paar oomblikke het hy geloop!

6. Die oomblik van sink: Wanneer vrees fokus vervang

Maar dan lees ons in vers 30:

“Maar toe Petrus sien hoe sterk is die wind, het hy bang geword en begin sink en uitgeroep: “Here, red my!”

Petrus se fout was nie dat hy uitgeklim het nie; dit was dat hy sy oë van Jesus af weggeneem het. Die oomblik toe sy fokus verskuif na die storm, het vrees oorgeneem en hy het begin sink.

Is dit nie dikwels ons ervaring nie? Solank ons op Christus fokus, wandel ons bo ons probleme.

Maar wanneer ons fokus op die grootte van ons probleme, oorweldig vrees ons.

Selfs in sy mislukking het Petrus egter die regte ding gedoen: **hy het na Jesus uitgeroep.**

Vers 31:

“Dadelik het Jesus sy hand uitgesteek, hom gegryp en vir hom gesê: “Kleingelowige, waarom het jy begin twyfel?”

Jesus het hom nie laat sink nie. Hy het hom gegryp, opgelig en sy twyfel sag maar duidelik aangespreek. Selfs wanneer ons geloof swak is, is Sy genade sterk.

7. Die Les: Christus se teenwoordigheid oorwin alles

Uiteindelik, vers 32:

“Hulle het toe in die skuit geklim, en die wind het gaan lê.”

Die oomblik toe Jesus in die boot klim, het die storm gaan lê. Vrede het teruggekeer. Dit is nie net 'n storie oor 'n storm nie; dit is 'n demonstrasie van Christus se soewereiniteit oor natuur, vrees en omstandighede.

Johannes 14:27 herinner ons:

“Vrede laat Ek vir julle na; my vrede gee Ek vir julle. Die vrede wat Ek vir julle gee, is nie die soort wat die wêreld gee nie. Julle moet nie ontsteld wees nie, en julle moet nie bang wees nie.”

8. Lewensles: Jou persoonlike storms

Geliefdes, elkeen van ons gaan deur storms—gesondheidsprobleme, finansiële bekommernisse, gesinskonflik, angs oor die toekoms. Die les is duidelik: **storms is deel van die lewe, maar vrees hoef nie te wees nie.**

Dink aan 'n kind wat leer fietsry. Die ouer hou die saal vas en fluister: "Moenie bang wees nie. Ek is hier." Die kind wankel dalk, val selfs, maar die ouer laat nooit heeltemal los nie. So is dit met Christus. Sy teenwoordigheid is konstant, selfs wanneer ons wankel.

Paulus skryf in **Filippense 4:6-7**:

“Vrede laat Ek vir julle na; my vrede gee Ek vir julle. Die vrede wat Ek vir julle gee, is nie die soort wat die wêreld gee nie. Julle moet nie ontsteld wees nie, en julle moet nie bang wees nie.”

Slot: 'n Uitnodiging tot vertroue

Geliefdes, om vrees te oorwin gaan nie oor volmaakte moed nie; dit gaan oor waar ons oë gevestig is. Gaan jy fokus op die wind en golwe of op Jesus, wat hulle beveel?

Petrus het op die water geloop nie omdat hy sterk was nie, maar omdat sy oë op Jesus gevestig was. En toe hy struikel, het Jesus hom vasgegryp.

Vandag sê Jesus vir elkeen van ons: "**Kom.**" Tree uit jou boot. Vertrou Hom in jou storm. En as jy begin sink, roep uit: "**Here, red my!**" Sy hand is reeds uitgestrek.

Kom ons sluit af met die woorde van **Romeine 10:13**:

"want elkeen wat die Naam van die Here aanroep, sal gered word."

Amen